

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De disti[n]ct[i]o[n]e tab[er]naculi [et] vtroq[ue] velo. ca. liij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Erod.

De distinctione tabernaculi et utroq[ue] velo,
La. LIII.

Tabernaculū hoc

distincū erat in duas ptes. posteror pars ad occidente, et cubit[us] ptendebat, et ita quadra erat in longum, scz et in latū et in altū, et cubitorū. Hec pars adytū dicebat, vel sanctū sancti, vel sanctuarium sanctuarij, vel sanctas sanctoz. Anterior pars ad orientē, et cubitis ptendebatur; que cōmuniſ erat sacerdotib[us], et hoc dicebatur sanctū vel sancta: vel sanctuarium. Respetu huius posterior dicebat sanctū sancti: q[ui] si pfectum sancti, et d[icitur] seculum. Vel sanctū sancti, id est sanctius sancto: ut dicit, Domin[us] dominoz: vel rex regum. Ad alteras utrasq[ue] partes separandas posite erant in medio quattuor colūne d[icitur] lignis sechim deaurate; capita habentes aurea: et bases argenteas. Tamē Josephus d[icit] quattuor fuisse tabulas ad modū allaz operatas: equaliter a se inuicem distantes: inter quas tres angusti patebant ingressus. Sup capitā vero colūnā suppositi erant duo vectes decē cubitorū a pariete in parietē protensi, in q[ui]b[us] p[er] circulos aureos immisum dependebat yelum ante quattuor colūnas extensum, quas drum in omni parte scz decē cubitorū: ut ex omni parte ph[il]iberet aspectū interiorū. Erat autē yelum factū de bysso retorta: qd est genū lini cādidiſſimi et moliſſimi, et de hyacinto et purpuraz cocco bis tincto, i.e. de filis sericeis: hyacinthini purpurei et coccinei coloris, opere plumario p[ro]positū, id ē ope acupictio. Pluma cīnī lingua quadā acus d[icitur], scz egyptiorū, quoꝝ sunt diuerse lingue sicut grecorum. Hoc genus veli vulgo bistratum dicitur quasi bis strati. Primo ei fit tela cui cū acu opere manuali substernunt diuerse picturæ. Sunt q[ui] dicunt opus plumaz a similitudine avium, quibus supaddita est plumarii varietas. Idem opus dicit etiā polymitus, a poly qd est multū, pro multitudine picturarum. Erat autē hoc yelum pulcra varietate contextum ex vniuersis: ut ait Josephus florib[us]: quos gigant humus, et alijs picturis quas poterant interserere pictores: p[er] antimalium formas. In ingressu vero tabernaculi q[ui]c[unque] colūne erant de lignis sechim deaurate: capita habentes aurea. Bases vero

enæas: super quas duo vectes, v[er]l v[er]nus decem cubitorū, ptendebat a pariete in parietē. In utroq[ue] capite sui vtrig[ue] parieti insertus ad modū trabis i domo: a q[ui] depēdebat aliud velū p[er] circulos aureos insertū ad modū prioris operatū. Sed fm Josephū v[er]g ad medieratē colūnāz dependebat: tegens eas p[er] q[ui]c[unque] cubitos, reliqui q[ui]c[unque] v[er]q[ue] ad terram ad ingressum sacerdotū patebāt. Sup h[ab] reo d[icitur] aliam cortinā laneā suppositā v[er]q[ue] ad terrā ptingentē, funib[us] p[er] anulos eam ducentibus et retrahentibus: ut in diebus festis reducta p[er]beret aspectū tabernaculi. In alijs diebus supducta ph[il]iberet aspectū: p[er]cipue cum nubilū videre. Textus em̄ fortis erat et facile labore sustinebat: et in ingressu tēpli Salomonis silēm dicit fuisse appēsam. Erat em̄ interiori sanctuario arca federis cū his q[ui] in ea reposita dicitur, et cū his q[ui] erat et supposita. In anteriori v[er]o candelabru ad austrum mensa ad aquilonē. In medio autē velū nō longe ab adytū altare aureū: qd etiā Josephus thuribulum aureum vocat, de q[ui] post dicemus.

De cortinis et Sago.
Caplin. LIII.

Ectum taberna-

culinō concameratū, id est recurvum: sicut in ecclesijs, sed planū ad modū palestine fuit quattuor operimentis aptatum. Primum operimentū fuit cortis ne decem, que etiā vela vel tentoria vel q[ui]c[unque] tabernaculū vocāt: q[ui] erat facte de q[ui]tuor p[er]dictis colorib[us] ope plumario. Longitudo cortinæ vnius erat, xviiij, cubitorū, latitudo quattuor, q[ui]c[unque] mutuo sibi iungebant et q[ui]c[unque] similiter: ut q[ui]si due cortine ex q[ui]bus sibi p[er]iunctis redderent. Iungebant at ansuis hyacinthinis: q[ui] in uno quoꝝ latere cortinariū disposite altera p[er]tra alterā ventebant, et bine anulo aureo colligabant. sicut ad ornatum colli fibule argenteæ vel aureæ: vtrig[ue] oram capitū solent colligare. Dicit fm Josephus: anulis aureis et vncinis eas fuisse iunctas. Secundū operimentū erat saga cilicina, q[ui] et vela vel capillatia q[ui]c[unque] vocantur, que de pilis caprarum quos capillos quandoꝝ dicimus: ad differentiā lane oulum facta erant, de quibus et cilicia fiunt. Unde et illa saga cilicina dicta sūt: que p[er] asperitate saga

